DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 7	Warszawa, dnia 10 sierpnia 1925 roku	Rok VI

73.

OKÓLNIK

W SPRAWIE RAPORTÓW ADMINISTRACYJNYCH KONSULATÓW I WYDZIAŁÓW KONSULARNYCH POSELSTW.

Stosownie do zapowiedzi, zawartej w Okólniku № K. I. 1518/25 z dnia 23 marca r. b. o uproszczeniu działalności sprawozdawczej Konsulatów i Wydziałów Konsularnych przy Poselstwach, zarządzam niniejszem, co następuje:

A. Znosi się dotychczas jeszcze obowiązujące części „A“ i „C“ oraz „postanowienia końcowe“ Okólnika № K. I./28348 z dn. 14 stycznia 1922 r. „w sprawie przepisów, dotyczących działalności sprawozdawczej Konsulatów“, zamieszczonego w Dz. Urz. M. S. Z. № 3/1922, poz. 21, jak również schemat załącznika № 1 do tego Okólnika. (Część „B“ wymienionego Okólnika została zniesiona Okólnikiem № D.IX/6479 z dn. 13 grudnia 1923 r. w „sprawie sprawozdawczej działalności Konsulatów w zakresie ekonomicznym“, zamieszczonym w Dz. Urz. M. S. Z. № 16/1923, poz. 195).

Tem samem tracą moc obowiązującą następujące okólniki, uzupełniające lub zmieniające Okólnik, wymieniony pod 1):

a) N. K. I./28348, z dn. 28 stycznia 1922 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 5/1922, poz. 39);

b) N. K I./7109 z dnia 26 lipca 1922 roku. (Dz. Urz. M. S. Z. № 20/1922, poz. 159);

c) N. K. I./1506 z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 2/1924, poz. 23);

d) N. K. I./10732 z dn. 10 grudnia 1924 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 11/1924, poz. 141).

B. Ustanawia się następujące przepisy, dotyczące raportów administracyjnych:

Konsulaty i Wydziały Konsularne przy Poselstwach winny nadsyłać regularnie do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, według niżej podanego planu, perjodyczne raporty administracyjne, a mianowicie:

1) raporty półroczne,

2) raporty roczne.

(Za Poselstwa z Wydziałem Konsularnym uważane są wszystkie Poselstwa, gdzie w miejscu ich siedziby niema samodzielnego Konsulatu).

Raporty półroczne, stanowiące sprawozdanie z działalności Urzędu w okresie czasu od 1 stycznia do 30 czerwca winny być wysyłane najpóźniej 15 lipca. Osobny raport za drugie półrocze jest zbędny i winien być zawarty w raporcie rocznym, który ma być wysyłany przed upływem stycznia. Raporty administracyjne winny być sporządzane w dwóch egzemplarzach: oryginale i jednej kopji, przyczem oba egzemplarze należy adresować „do Departamentu Konsularnego M. S. Z.“, który je przesyła do wiadomości i zużytkowania wszystkim zainteresowanym Wydziałom i Referatom Ministerstwa.

Raport roczny winien stanowić retrospektywny przegląd całorocznej działalności Urzędu i zawierać całkowitą charakterystykę jego rozwoju oraz porównanie co do ważniejszych działów pracy z latami poprzedniemi; raport taki może być obszerniejszy, nie powinien jednak przekraczać kilkudziesięciu stron.

Raport półroczny winien być bardziej zwięzły, należy jednak unikać zbyt daleko idącej schematyczności oraz powtarzania danych, zawartych już w raportach poprzednich; dane cyfrowe i materjały statystyczne winny być w miarę możności podane w odpowiedniem oświetleniu, uwydatniającem związek przyczynowy poszczególnych zjawisk, i ewentualnie zaopatrzone wnioskami, dającemi się na ich podstawie wysnuć.

W raportach administracyjnych nie należy poruszać kwestyj, nie mających bezpośredniego związku ze sprawami, wyszczególnionemi w niżej podanym planie; kwestje takie powinny stanowić przedmiot osobnych raportów. Sprawy, poruszone w raportach administracyjnych, a wymagające specjalnego, względnie natychmiastowego załatwienia, winny być niezależnie od raportu traktowane w oddzielnych pismach.

Raporty administracyjne winny być sporządzane według następującego planu:

I. Sprawy ogólno-prezydjalne.

1) Personel Urzędu (etatowy i kontraktowy).

2) Adres, lokal i instalacja Urzędu. Bibljoteka i jej uzupełnienia.

3) Budżet Urzędu.

4) Godziny urzędowe. System pracy i podział jej pomiędzy poszczególnych urzędników.

5) Stosunki Urzędu z miejscowemi władzami, ważniejsze zmiany, zaszłe na kierowniczych stanowiskach władz miejscowych, i wpływ tych zmian na stosunek do spraw polskich.

6) Ciało konsularne. Stosunki z konsulatami państw obcych; nowe konsulaty w okręgu Urzędu.

W raporcie rocznym należy wyszczególnić cały skład personelu Urzędu w dniu 1 stycznia oraz podać zmiany, zaszłe w nim w ciągu całego roku; w raporcie półrocznym nalezy ograniczyć się jedynie do zmian zaszłych w okresie sprawozdawczym, o ile miały one miejsce. W podobny sposób należy ująć sprawy, wymienione pod 2, 3 i 4.

II. Sprawy emigracyjno-kulturalne.

1) Stosunki Urzędu z miejscową kolonją polską, rozwój polskiego życia kulturalno-narodowego i organizacyjnego, polskiego szkolnictwa, opieki duchownej i instytucyj społecznych.

2) Rynek pracy, ilość robotników polskich, zatrudnionych w okręgu Urzędu, ich przypływ i odpływ. Stosunek danego państwa i miejscowego społeczeństwa do polskiego wychodźtwa.

3) Zapomogi z funduszu Urzędu.

Sprawy Działu II winny być traktowane ogólnie, niezależnie od ewentualnych specjalnych raportów, nadsyłanych w miarę potrzeby.

III. Działalność sprawozdawcza.

1) Wysyłanie raportów w sprawach kulturalnych,
2) „ „ emigracyjnych,
3) „ „ gospodarczych,
4) „ „ politycznych,
5) „ „ kasowo-finansowych,
6) „ „ innych.

Należy jedynie wymienić ważniejsze raporty z każdej z wyliczonych dziedzin, podając równocześnie liczbę dziennika i datę wysłanych raportów.

IV. Międzynarodowy obrót prawny.

1) Rekwizycje sądowe i administracyjne.
2) Spadki.
3) Ekstradycje.
4) Legalizacje i czynności notarjalne.
5) Pretensje i odszkodowania.

V. Sprawy obywatelstwa i paszportowe.

1) Stwierdzanie, nadawanie, zwalnianie z obywatelstwa polskiego.
2) Matrykuła konsularna.
3) Wykonywanie Instrukcji paszportowej.
4) Wydalanie obywateli polskich, główne powody wydalania.
5) Kwestja pobytu obywateli polskich (ogólne spostrzeżenia, doty-

czące trudności w uzyskaniu prawa pobytu obywateli polskich zagranicą, kwestja formalności, z tem związanych, uwzględnianie lub nieuwzględnianie interwencyj naszych placówek u władz zagranicznych.

VI. Sprawy wojskowe.

1) Wykonywanie Instrukcji wojskowej.
2) Emerytury i renty inwalidzkie dla wojskowych.

VII. Wizy dla obywateli państw obcych.

Ogólne uwagi i spostrzeżenia o ruchu wjazdowym do Polski obcokrajowców, o ile te sprawy nie są związane z okólnikami poufnemi w tym względzie.

Działy IV, V, VI, VII należy zaopatrzyć w odpowiednie dane liczbowe

VIII. Sprawy obywateli gdańskich.

1) Przypuszczalna ilość obywateli W. M. Gdańska, zamieszkałych w okręgu Urzędu, i ich stosunek do tegoż.

2) Interwencje w sprawach obywateli gdańskich (dane liczbowe).

3) Paszporty gdańskie: a) wystawione przez Urząd, b) otrzymane z Komisarjatu Generalnego Rz. P. w Gdańsku.

4) Ilość i wysokość udzielonych obywatelom gdańskim zapomóg.

IX. Sprawy morskie.

1) Wydawanie formularzy morskich i książeczek żeglarskich. (Stosowanie taryfy konsularnej w odniesieniu do spraw morskich należy uwidocznić w Dziale XI raportu).

2) Meldowanie się statków polskich i gdańskich.

3) Interwencje Urzędu w sprawach, związanych z żeglugą.

X. Sprawy sanitarne.

1) Stan sanitarny okręgu Urzędu. Walka z epidemjami.
2) Zezwolenia na przewóz zwłok do kraju.

XI. Sprawy finansowe.

1) Stosowanie taryfy konsularnej, ulgi przy pobieraniu opłat w/g działów taryfy z uwzględnieniem procentowej stawki przy obniżaniu opłat.

2) Wpływy z opłat konsularnych, ich wysokość i klasyfikacja według poszczególnych działów taryfy.

3) Przesyłki pieniężne — ogólna suma przekazów i zestawienie ilości przekazów pieniężnych z podziałem według sposobu przesyłki: kurjerem, pocztą, przez P. K. O., przez Bank Polski, przez banki prywatne.

4) wykaz oszczędności obywateli polskich, przekazywanych za pośrednictwem Urzędu Konsularnego do którejkolwiek instytucji oszczędnościowej w kraju. Sprawy pożyczek państwowych polskich zagranicą.

XII. Ogólna ewidencja pracy Urzędu w cyfrach.

1) Obrót pism według Dziennika podawczego.
2) Ilość przyjętych interesantów, załatwień telefonicznych i t. p.

XIII. Działalność podległych Urzędowi Konsulatów honorowych, z uwzględnieniem w miarę możności powyższego schematu. (Dział ten może być traktowany jako osobny załącznik).

W większych Urzędach, podzielonych na oddziały, można układać raporty administracyjne według oddziału, z uwzględnieniem jednak wyżej podanych rubryk. Każdy raport administracyjny winien tworzyć jedną całość (zeszyt) i być wysłany pod jednym numerem dziennika, nawet jeżeli ułożony jest według oddziałów, na jakie Urząd jest podzielony.

Na kopjach raportów należy oznaczyć za pomocą pieczątki nazwę Urzędu i nazwisko urzędnika, podpisującego raport, oraz uwidocznić numer i datę raportu.

Pierwszy raport administracyjny stosownie do wyżej podanych przepisów należy sporządzić za pierwsze półrocze 1925 r.

Minister
(—) *Al. Skrzyński*

74.

№ O. I. Org. 10064/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE TWORZENIA HONOROWYCH URZĘDÓW KONSULARNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W wykonaniu art. 4 Ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji Konsulatów i czynnościach Konsulów (Dz. Urz. Rz. P. № 103/24, poz. 944), oraz w związku z Okólnikami z dnia 10 i 15 grudnia 1923 r., w sprawie zakresu działania Konsulatów honorowych i w sprawie zawierania umów z Konsulami honorowymi (Dz. Urz. M. S. Z. № 16/23, poz. 196 i 197), celem ustalenia trybu tworzenia honorowych urzędów konsularnych, zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie wnioski o tworzeniu honorowych urzędów konsularnych powinny być kierowane do Wydziału Osobowo-Organizacyjnego, do którego należy zebranie wszelkich materjałów, dotyczących utworzenia projektowanych honorowych urzędów konsularnych, zebranie opinij zainteresowanych Departamentów i Wydziałów M. S. Z. i opinij innych resortów, postawienie na zasadzie zebranych materjałów i opinij konkretnych wniosków, przeprowadzenie całej technicznej strony powołania do życia urzędów konsularnych honorowych.

Wnioski w sprawie utworzenia urzędów konsularnych honorowych załatwiają Oddział Organizacyjny i Oddział Służbowy Wydziału Osobowo-Organizacyjnego, w przewidzianym poniżej porządku.

§ 2. Celem zebrania materjałów, dotyczących utworzenia projektowanych honorowych urzędów konsularnych, Oddział Organizacyjny powinien się zwracać do urzędu Rz. P. w państwie obcem, w którem projektowane jest utworzenie honorowego Urzędu konsularno-dyplomatycznego. Oprócz danych o potrzebie utworzenia honorowego urzędu konsularnego, Oddział Organizacyjny powinien wyjaśnić siedzibę projektowanego urzędu, okrąg konsularny, warunki zawarcia umowy, a zwłaszcza wysokość procentów od wpływów konsularnych, które ewentualnie możnaby przyznać kierownikowi projektowanego urzędu. Co się zaś tyczy osoby kandydata, ewentualnie kandydata na stanowisko kierownika honorowego urzędu konsularnego, Oddział Organizacyjny powinien zebrać wszelkie dane, któreby mogły dać możność wnioskowania, że kandydat odpowiada wszelkim wymogom, stawianym pod względem doświadczenia życiowego i handlowego, a mianowicie informacje co do wieku, wykształcenia, zawodu, stanu majątkowego, oraz poinformować się za pośrednictwem odnośnego urzędu dyplomatycznego o opinji, jaką kandydat cieszy się w sferach miejscowych i u władz rządowych kraju, w którym ma być utworzony projektowany urząd konsularny.

§ 3. Po zebraniu możliwie wyczerpujących informacyj o projektowanym honorowym urzędzie konsularnym i kandydacie na kierownika projektowanego urzędu, Oddział Organizacyjny powinien się porozumieć i zasięgnąć opinji Wydziału Ogólnego Departamentu Konsularnego, Radcy Ekonomicznego, odnośnie zainteresowanego Wydziału Departamentu Polityczno-Ekonomicznego, oraz Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Departamentu Ogólnego; nadto Oddział Organizacyjny winien wyjaśnić, jakie stanowisko w danej sprawie zajmuje Ministerstwo Przemysłu i Handlu, a w razie potrzeby Urząd Emigracyjny i Ministerstwo Skarbu.

§ 4. Na podstawie zebranych informacyj i opinij Oddział Organizacyjny stawia konkretny i odpowiednio umotywowany wniosek, który przedkłada do aprobaty Dyrektora Departamentu Ogólnego.

§ 5. Na mocy decyzji o utworzeniu honorowego urzędu konsularnego, Oddział Organizacyjny zajmie się ogłoszeniem aktu, ustanawiającego honorowy urząd konsularny, oraz wystosuje pismo do odnośnego urzędu dyplomatycznego z odpowiedniemi instrukcjami, celem zawarcia umowy z przyszłym kierownikiem honorowego urzędu konsularnego.

§ 6. Do kompetencji Oddziału Służbowego Wydziału Osobowo-Organizacyjnego należy przygotowanie nominacyj i listów komisyjnych oraz sprawa uzyskania exequatur.

§ 7. Okólnik niniejszy zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/VI 1921 r.

75.

№ O. III. R. C. 35538/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE NIENADSYŁANIA POCZTĄ KURJERSKĄ PRZEZ URZĘDY ZAGRANICZNE BILONU OBCYCH WALUT.

Na zasadzie Okólnika M. S. Z. z dnia 27 lipca 1923 roku № 123 (Dz. Urz. M. S. № 11/23) urzędy zagraniczne winny wszelkie sumy, przekazywane na mocy poszczególnych żądań M. S. Z., lub z tytułu jakichkolwiek rozrachunków, przesyłać pocztą kurjerską (t. j. oprócz dochodów konsularnych, oszczędności budżetowych, podatku dochodowego, opłat emerytalnych, i t. p., które należy przekazywać za pośrednictwem banków miejscowych do Banku Polskiego na rachunek C. K. P.). W Okólniku zaś № 67 z dn. 10 czerwca 1924 r. № A.II.B.C.25:058/24 M. S. Z. wskazało, jakie waluty obce mogą być nadsyłane w gotówce oraz, że Bank Polski bilonu ani w srebrze, ani w innym kruszcu nie przyjmuje.

Ponieważ pomimo tych wyjaśnień urzędy zagraniczne prawie stale nadsyłają wszelkiego rodzaju należności z końcówkami w bilonie, który następnie M. S. Z. zmuszone jest zwracać tym urzędom, co powoduje zbędną i kosztowną procedurę oraz powikłania rachunkowe, zarówno w księgach urzędów, jak i Centrali M. S. Z., zarządza się niniejszem, aby w wypadkach, kiedy zachodzić będzie potrzeba przekazania pocztą kurjerską sumy w obcej walucie z końcówką w bilonie, przekaz ten uskutecznić bezwarunkowo tylko zapomocą czeku lub też sumę bilonu nadesłać w ekwiwalencie waluty polskiej.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/VI. 1925 r.

76.

№ O. I. Org. 10722/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAOPATRYWANIA W PIECZĘĆ URZĘDOWĄ WIZ NA ŚWIADECTWACH POCHODZENIA.

W ostatnich czasach zdarzyły się wypadki, iż przedstawiano urzędom celnym świadectwa pochodzenia, zawizowane przez właściwe urzędy zagraniczne, przyczem wiza nie była zaopatrzoną pieczęcią danego urzędu zagranicznego (Poselstwa, względnie Konsulatu).

Ponieważ jedynie na podstawie podpisu urzędy celne nie mogą powziąć pewności co do autentyczności wizy, a tę pewność daje im dopiero pieczęć urzędowa M. S. Z., zgodnie z życzeniem wyrażonem przez Ministerstwo Skarbu, poleca niniejszem wszystkim urzędom zagranicznym, kompetentnym do wizowania świadectw pochodzenia, by bezwarunkowo zaopatrywały w pieczęć urzędową wizy na świadectwach pochodzenia.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 25/VI. 1925 r.

O.I. Org. 10611/25.

77.

OKÓLNIK

O REDAGOWANIU ROZPORZĄDZEŃ.

Podając do wiadomości poniższy okólnik p. Prezesa Rady Ministrów, zarządzam niniejszem, co następuje:

Wszystkie wnioski na Radę Ministrów powinny być opracowywane zawczasu, a nie w ostatniej chwili, jak to niejednokrotnie miało miejsce. Przed przedłożeniem wniosków do podpisu p. Ministrowi winny one być uprzednio uzgodnione z zainteresowanemi Departamentami i Wydziałami M. S. Z., z Radcą prawnym M. S. Z. a, w razie potrzeby, również z innemi resortami.

Po zawiadomieniu p. Ministra przez Redakcję Dziennika Ustaw o złożeniu rozporządzenia, odnośny referent, który opracował to rozporządzenie, powinien dokonać korekty w wyżej wymienionej redakcji.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, d. 10/VII. 1925 r.

ZAŁĄCZNIK

PREZYDJUM RADY MINISTRÓW

№ 7481.

Niedokładne redagowanie rozporządzeń.

Warszawa, dn. 29 kwietnia 1925.

Okólnik № 58.

Do wszystkich pp. Ministrów
(do rąk własnych)
w miejscu.

W ostatnich czasach zarówno fachowa prasa prawnicza, jak i dzienniki atakują redakcję Dziennika Ustaw z powodu błędów, zawartych w rozporządzeniach ministerjalnych i wywołujących konieczność częstych prostowań. Zbadanie charakteru tych błędów okazało, że są to w minimalnej tylko mierze błędy drukarskie, przeważnie natomiast chodzi o błędy, wynikające z niedopatrzenia przy redagowaniu rozporządzeń.

Rozporządzenia podlegają wprawdzie rewizji Prezydjum Rady Ministrów i przy tej sposobności, jak uczy doświadczenie, usuwa się w porozumieniu z zainteresowanem ministerstwem wiele usterek. Rewizja ta jednak dotyczy z natury rzeczy w głównej mierze treści prawnej, gdy tymczasem błędy zachodzą przedewszystkiem w zarządzeniach technicznych, wymykających się z pod kontroli prawników, nie będących fachowcami w danym dziale ministerjalnym.

Ponadto zdarza się niezmiernie często, że rozporządzenia nadchodzą do Prezydjum Rady Ministrów w ostatniej chwili, tuż przed terminem koniecznego ich wejścia w życie. Wydział Prawny Prezydjum Rady Ministrów musi wówczas, nie chcąc hamować biegu spraw, ograniczać się do powierzchownego tylko przejrzenia.

Stan taki nie powinien trwać. Naraża on na szwank powagę władz i wytwarza w społeczeństwie opinję, że rozporządzenia są redagowane bez należytej staranności.

Nie wątpiąc, iż p. Minister podziela moje zdanie, proszę o zarządzenie, aby rozporządzenia podlegały, przed wysłaniem do Prezydjum Rady Ministrów, ścisłej kontroli technicznej i aby były nadsyłane dość wcześnie, tak, iżby nie brakło czasu do ich dokładnego przestudjowania. Byłoby też bardzo pożądane, by po zawiadomieniu ministerstwa przez redakcję Dziennika Ustaw o złożeniu rozporządzenia, ministerstwo delegowało urzędnika, któryby dokonał w redakcji korekty. Zabezpieczałoby to przed usterkami treści technicznej.

Proszę Pana Ministra o zawiadomienie mnie o wydanych w powyższej sprawie zarządzeniach.

Prezes Rady Ministrów

(—) *Wł. Grabski*

78.

№ O. G. Insp. 22122/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE UBEZPIECZENIA OBJEKTÓW PAŃSTWOWYCH.

Niektóre, podległe M. S. Z. urzędy zagraniczne, ubezpieczają od ognia, kradzieży, nieszczęśliwych wypadków, i t. p., objekty państwowe, znajdujące się w ich posiadaniu.

Postępowanie powyższe jest sprzeczne z naczelną zasadą ubezpieczeń, stosowaną do właścicieli większej ilości objektów, którym to właścicielem jest w danym wypadku Skarb Państwa, gdyż:

a) rozmieszczenie objektów państwowych na dużem terytorjum zmniejsza prawdopodobieństwo zajścia jednocześnie dużych strat,

b) sumy, wydatkowane przez Państwo na opłatę składki asekuracyjnej od wszystkich objektów, byłyby nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do ewentualnych strat, spowodowanych zniszczeniem niektórych objektów państwowych.

Wobec powyższego, Ministerstwo Spraw Zagranicznych, opierając się na opinji Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń z dn. 2.IV.1924 r. № 1027/U. U. i piśmie Ministerstwa Skarbu z dn. 5.V.1925 r. № 1267/D. B./1, poleca na przyszłość objektów państwowych nie ubezpieczać, oraz zaprzestać płacenia nadal składek asekuracyjnych, o ile objekty państwowe zostały już uprzednio ubezpieczone.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 15 lipca 1925 r.

79.

O. I. Org. 10806/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH.

W ostatnich czasach zdarzały się wypadki wzywania urzędników z placówek do Warszawy przez poszczególne Wydziały M. S. Z., z pominięciem Departamentu Ogólnego.

Wobec powyższego, przypominam do ścisłego przestrzegania zarządzenie w przedmiocie urzędowania w sprawach budżetowych z dnia 2 lutego 1922 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 9/22, poz. 62), oraz Okólnik w przedmiocie urzędowania w sprawach finansowych z dnia 1 marca 1923 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 5/23, poz. 53), a to w celu uniknięcia następstw, które pociągają za sobą samowolne angażowanie kredytów M. S. Z.

Za Ministra
(—) *Bertoni*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 20 lipca 1925 r.

80.

№ K. III. b. 5037/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE INFORMOWANIA ROBOTNIKÓW REEMIGRANTÓW O DOKUMENTACH WYMAGANYCH PRZEZ FUNDUSZ BEZROBOCIA.

Na podstawie punktu 2 § 1 Rozp. Min. Pracy i O. S. z dn. 2.IX.1924 r. (Dz. U. Rz. P. № 79/24, poz. 772) robotnicy Polacy, powracający z zagranicy do kraju i niebędący emigrantami sezonowymi, mają prawo do otrzymywania zasiłków, przewidzianych Ustawą z dn. 18.VII.1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. Rz. P. № 67/24, poz. 650).

Jednym z warunków, niezbędnych do otrzymania zasiłku, jest udowodnienie przez reemigranta, iż pozostawał w stosunku najmu pracy w kraju, zagranicą lub też w kraju i zagranicą w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 1 powołanej Ustawy, conajmniej przez 20 tygodni w okresie po 1.I.1923 r. Jako dowody w tym względzie winny być przedstawiane bądź zaświadczenia właściwych zakładów pracy, bądź też potwierdzone przez polskie władze konsularne zaświadczenia zagranicznych robotniczych organizacyj zawodowych (punkt b § 4 powołanego Rozporządzenia).

W związku z powyższem, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o zwracanie robotnikom polskim uwagi, że przy powrocie do kraju, winni się zaopatrzyć w dokumenty, potrzebne do otrzymania zasiłku z Funduszu Bezrobocia, gdyż, w wypadku nieotrzymania pracy w kraju, wnioski ich o udzielenie zasiłku nie będą uwzględniane.

Za Ministra
(—) *W. Babiński.*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 4/VII. 1925 r.

81.

K. III. c. 4956/25.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT POBIERANYCH OD OBYWATELI OBCYCH ZA WIZY PASZPORTOWE.

Powołując się na Okólnik № 151/24 z dnia 10 października 1924 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że na zasadzie wzajemności należy pobierać od obywateli bułgarskich:

a) za wizę wjazdową powrotną . . . . . . Frs. zł. 10.
b) za wizę wielokrotną . . . . udzielać nie należy
c) za wizę tranzytową w jedną stronę . . . . Frs. zł. 10.
d) za wizę tranzytową powrotną . . . . . . Frs. zł. 10.

Za Ministra
(—) *W. Babiński*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 6 lipca 1925 r.

82.

K. III. b. 5650.

OKÓLNIK

W SPRAWIE SKASOWANIA WYKAZÓW EMIGRANTÓW — OBYWATELI POLSKICH NABYWAJĄCYCH ZAGRANICĄ KARTY OKRĘTOWE DO KRAJÓW ZAMORSKICH.

W koncesjach towarzystw okrętowych na rok 1925, uległ zmianie artykuł, tyczący się $1\frac{1}{2}\%$-owej opłaty na rzecz Skarbu Państwa, od ceny biletów okrętowych i prepaidów, sprzedanych przez towarzystwa okrętowe emigrantom, obywatelom polskim. Opłata ta od kart okrętowych, sprzedanych emigrantom zagranicą, na przejazd do kraju przeznaczenia, została zniesiona, a pobierana będzie tylko od tych kart okrętowych, które sprzedane będą w Polsce lub zagranicą na przejazd z Polski do krajów przeznaczenia.

Wobec tego Okólniki Ministerstwa Spraw Zagranicznych K.III.a. 2326 z dnia 18 lutego 1922 r. (Dz. Urz. № 8/1922) i № K.III.b.17 z dnia 18 stycznia 1923 r. (Dz. Urz. № 2/1923), polecające nadsyłanie imiennych wykazów emigrantów do krajów zamorskich, którym placówki konsularne Rz. P. wydały wizę na wyjazd, stały się bezprzedmiotowe. Nadsyłania takich wykazów należy zaniechać z dniem 23 maja r. b.

Zwraca się jednak uwagę, że emigranci, obywatele polscy, kupujący karty okrętowe zagranicą, powinni we własnym interesie kupować je w biurach towarzystw, posiadających koncesję w Polsce, a to z tego względu, że w razie poszkodowania emigranta polskiego przez towarzystwo koncesjonowane, Urząd Emigracyjny ma możność skuteczniejszej obrony interesów poszkodowanego emigranta, przez zastosowanie sankcyj, przewidzianych w koncesji towarzystwa okrętowego. Natomiast w razie poszkodowania emigranta polskiego przez towarzystwo w Polsce niekoncesjonowane, Urzędowi Emigracyjnemu sankcje takie nie przysługują. Na powyższe należy zwracać uwagę emigrantów.

Koncesje Rządu polskiego na rok 1925 wykupiły następujące Towarzystwa Okrętowe:

1) do Ameryki Północnej: Skandynawsko-Amerykańska Linja i Wschodnio-Azjatycka Kompanja (Bałtycko-Amerykańska Linja);

2) do Ameryki Południowej: Chargeurs Réunis, Cosulich Line, Królewsko-Holenderski Lloyd, Royal Mail Line;

3) do Palestyny: Fabre Line, Lloyd Triestino, Serviciul Maritim Roman.

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

Warszawa, dn. 3 sierpnia 1925 r. w z. Dyrektora Departamentu.

№ O. I Org.10833/25.

83.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE „SKOROWIDZA USTAWODAWSTWA POLSKIEGO".

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości podległych M. S. Z. urzędów, iż opuścił prasę drukarską

„Skorowidz Ustawodawstwa Polskiego", opracowany przez Romana Hausnera, Naczelnika Wydziału Organizacyjnego w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Skorowidz ten, objętości około 700 stron druku, zawiera przepisy prawne (dekrety, ustawy, rozporządzenia, instrukcje, okólniki, obwieszczenia, zarządzenia i t. d.), ogłoszone: 1) w Dzienniku Praw i Dzienniku Ustaw, 2) w Monitorze Polskim, 3) w Dziennikach Urzędowych poszczególnych Ministerstw, za czas od 1 stycznia 1918 r. do 30 kwietnia 1925 r.

Do Skorowidza, ułożonego systematycznie według działów administracji państwowej, dodano osobny przegląd treści oraz indeks alfabetyczny.

Skorowidz jest do nabycia u autora (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Nowy Świat 69).

Cena Skorowidza—15 zł. Wysyłka za pobraniem pocztowem, lub uprzedniem nadesłaniem 15 zł. i 1.50 gr. na koszta przesyłki poleconej.

(—) *Łazarski*

Warszawa, dn. 20 lipca 1925 r. Naczelnik Wydziału

P. II. 21524/25.

84.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE NOMINACJI KOMISARZA HANDLOWEGO ZWIĄZKU POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKIEGO.

Poselstwo Angielskie zakomunikowało Ministerstwu Spraw Zagranicznych, że Rząd Związku Południowo-Afrykańskiego mianował p. Karola Izaaka Pienaar Komisarzem handlowym Związku na Europę.

P. Pienaar urzędować będzie w Medjolanie, 4, Via Lovanio i jego zadaniem będzie stały nadzór nad sprawami, dotyczącemi handlu pomiędzy Afryką południową i kontynentem europejskim.

Warszawa, dn. 21 maja 1925 r.

85.

K. III. a. 6252/25.

OKÓLNIK

W SPRAWIE INSTRUKCJI PASZPORTOWEJ.

Wobec omyłki, która wkradła się do tekstu § 37 Instrukcji paszportowej z dn. 15.VI.1925 r., Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że wyraz „karną“ po słowach „pobierać dodatkową opłatę“ należy opuścić.

Za Ministra

(—) *J. Gorzechowski*

Warszawa, dn. 30 lipca 1925 r. w z. Dyrektora Departamentu.

86.

O. I. Org. 10799/25.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ZMIANY LOKALÓW PODLEGŁYCH M. S. Z. URZĘDÓW ZAGRANICĄ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że Poselstwo Rz. P. w Madrycie z dniem 27.VI b. r., przeniosło swe biura do nowego lokalu przy calle de Goya № 9.

87.

O. I. 5055/25.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU CZERWCU 1925 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Romer Tadeusz — Radca legacyjny II kl. w VI stopniu służbowym — Radcą ministerjalnym w V stopniu służbowym, z dn. 1 lipca 1925r.

Dr. Brodzki Jan — Konsul II kl. w Poselstwie Rz. P. w Rzymie — Konsulem I kl. w VI stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dr. Lisiewicz Adam — Konsul II kl. w VII stopniu służbowym w Essen— Konsulem II kl. w VI stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Łopatto Walerjan — Konsul II kl. w VII stopniu służbowym w Rydze— Konsulem II kl. w VI stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Kisielnicki Józef — Referendarz w VIII stopniu służbowym w M. S. Z.— Referendarzem w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Kolankowski Witold — Wicekonsul w VIII stopniu służbowym w Szczecinie — Wicekonsulem II kl. w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dr. Koźmiński Tadeusz — Referendarz w VIII stopniu służbowym — Referendarzem w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Malhomme Henryk — Referendarz w VIII stopniu służbowym — Wicekonsulem II kl. w VII stopniu służbowym, z przydziałem do Poselstwa w Kopenhadze, z dniem 1 lipca 1925 r.

Markowski Władysław — Referendarz w VIII stopniu służbowym — Referendarzem w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Rosmański Stanisław — Kontroler w VIII stopniu służbowym — Naczelnym Rachmistrzem w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Rosset Stanisław — Referendarz w VIII stopniu służbowym — Referendarzem w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Samborski Bohdan — Tyt. Wicekonsul w VIII stopniu służbowym w Rotterdamie — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Chęciński Tadeusz — Pracownik kontraktowy w M. S. Z. — Sekretarzem konsularnym I kl. w VIII stopniu służbowym z przydziałem do Konsulatu Generalnego w Mińsku, z dniem 1 czerwca 1925 r.

Friedrich Juljusz — Urzędnik IX stopnia służbowego w Poselstwie w Pradze — Sekretarzem konsularnym I kl. w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Hubicka Hanna — Urzędniczka IX stopnia służbowego w M. S. Z. — Referendarzem w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Huzarski Roman — Referendarz w VIII stopniu służbowym w M. S. Z. — Attaché konsularnym w VIII stopniu służbowym z przydziałem do Konsulatu w Bukareszcie, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dr. Kosina Stanisław — Attaché konsularny na służbie prowizorycznej w Morawskiej Ostrawie — Attaché konsularnym w VIII stopiu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Leitgeber Bolesław — Urzędnik na służbie przygotowawczej w M. S. Z.— Referendarzem w VIII stopniu słuzbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Liczbiński Zygmunt — Pracownik kontraktowy w M. S. Z. — Referendarzem w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Rożniatowski Stanisław—Urzędnik na służbie prowizorycznej w M. S. Z.— Asesorem w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dr. Sklenarz Leopold— Referendarz na służbie prowizorycznej w M. S. Z.— Referendarzem w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Sypniewski Karol — Urzędnik na służbie prowizorycznej w M. S. Z. — Asesorem w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 czerwca 1925 r.

Dr. Zawadowski Zygmunt — Sekretarz konsularny w IX stopniu służbowym w Koszycach — Attaché konsularnym w VIII stopniu służbowym, z powierzeniem kierownictwa Agencji Konsularnej w Koszycach, z dniem 1 lipca 1925 r.

Bombas Marjan — Urzędnik X stopnia służbowego w Galacu — Adjunktem kancelaryjnym w IX stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Frąckiewiczówna Janina — Urzędniczka X stopnia służbowego w M. S. Z.— Rejestratorką w IX stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Semiczek Marjan — Pracownik kontraktowy w Konsulacie w Lille — Sekretarzem konsularnym w IX stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Czaykowski Włodzimierz — Tyt. Sekretarz legacyjny w M. S. Z. — do Ambasady w Paryżu w charakterze Sekretarza legacyjnego II kl., z dniem 1 września 1925 r.

Pol Wiktor Szczepan — Tyt. Konsul w M. S. Z. — do Poselstwa w Teheranie w charakterze Wicekonsula w VII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Dr. Schimitzek Stanisław — Sekretarz legacyjny II kl. w Ambasadzie w Paryżu — do Centrali M. S. Z., z dniem 31 sierpnia 1925 r.

Dr. Staniewicz Roman — Kierownik Wicekonsulatu w Koszycach — do Konsulatu w Bratislawie w charakterze Kierownika, z dniem 1 lipca 1925 r.

Wieluch Roman — Wicekonsul w Kopenhadze — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 czerwca 1925 r.

Baliński Stanisław — Referendarz na prowizorycznej służbie w VIII stopniu służbowym w M. S. Z. — do Poselstwa w Teheranie w charakterze Attaché legacyjnego w VIII stopniu służbowym.

Kijeński Tadeusz — Sekretarz konsularny w Konsulacie w Bukareszcie — do Poselstwa w Bukareszcie w charakterze Attaché konsularnego w VIII stopniu służbowym, z powierzeniem czynności referenta prasowego, z dniem 1 lipca 1925 r.

Wilkoszewski Jan — Kontroler w M. S. Z. — do Konsulatu w Wrocławiu w charakterze Sekretarza konsularnego I. kl. w VIII stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

Adamczewski Czesław — Sekretarz konsularny w Konsulacie w Wrocławiu — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 czerwca 1925 r.

Ajdukiewicz Juljan — Sekretarz konsularny w Konsulacie Generalnym w Monachjum — do Centrali M. S. Z., z dniem 30 czerwca 1925 r.

Sachnowski Wojciech — Sekretarz konsularny w Lionie — do Centrali M. S. Z., z dniem 15 lipca 1925 r.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY ETATOWEJ W M.S.Z.:

Modzelewski Jerzy Marjan — Pracownik kontraktowy w Konsulacie w Marsylji, na służbę przygotowawczą w XI stopniu służbowym, z dniem 1 lipca 1925 r.

ZWOLNIENI:

Marski Roman — Naczelnik Kancelarji w VIII stopniu służbowym w Konsulacie Generalnym w Nowym Jorku — odwołany do Centrali i zwolniony, z dniem 30 czerwca 1925 r.

Remiszewska Marja — Urzędniczka IX stopnia służbowego na bezpłatnym urlopie — z dniem 30 czerwca 1925 r.

PRZENIESIONY W STAN SPOCZYNKU:

Dr. Madeyski Jerzy — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w III stopniu służbowym w stanie nieczynnym — w stan spoczynku, z dniem 30 czerwca 1925 r.

88.

O. I. Org. 10798/25.

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych № 3, poz. 32 z r. 1925, w rubryce „Ruch służbowy“, w dziale „Przeniesieni i odwołani“, str. 31, wydrukowano: „Borkowski Tadeusz — Wicekonsul w Konsulacie Rz. P. w Zurychu, został przeniesiony do Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Bernie“, zamiast jak być powinno: „Borkowski Tadeusz, Wicekonsul Rz. P. w Zurychu — do Poselstwa Rz. P. w Bernie w charakterzę Kierownika Wydziału Konsularnego tego Poselstwa“.

TREŚĆ:

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.